

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติที่ให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองโดยได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนตามนัยมาตรา ๕๗(๕) กำหนดไว้ว่า “รัฐต้องส่งเสริมและให้การศึกษแก่ประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาการเมืองและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยสุจริตและเที่ยงธรรมอนึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนตามมาตรานี้ ต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน”^๑ รัฐธรรมนูญหลายฉบับต่อมาที่ได้มีการบัญญัติให้ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกันและกำหนดให้รัฐ ต้องส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย^๒ การพัฒนาคนในทุกเพศ ทุกวัย จึงทำให้สตรียิ่งมีโอกาสพัฒนาขีดความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อคุ้มครองสิทธิและโอกาสอย่างทัดเทียมกันในสังคม ตลอดจนเปิดโอกาสให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในทางสังคมและการเมืองเพิ่มมากขึ้น การศึกษานี้จึงมุ่งศึกษาบทบาทของสตรีและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ดังนั้นบทบาทสตรีและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี จึงเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญที่จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริง ในการพัฒนารูปแบบการปกครองท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย^๓

การปกครองส่วนท้องถิ่นคือการให้ราษฎรมีอำนาจในการปกครองตนเองตัดสินใจเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเองและตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นสาธารณะของท้องถิ่นด้วยตัวเอง ดังนั้นโดยหลักการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นการปกครองโดย ประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งก็จะดำเนินการตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ขณะรณรงค์หาเสียง ประชาชนจึงเป็นผู้กำหนดนโยบายของการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นหลักการกระจายอำนาจให้กับประชาชนได้

^๑ พยุง รสใจ, “บทบาทผู้นำสตรีในทางการเมืองการปกครอง: ศึกษากรณีตำบลหนองมะค่าโมง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี”, การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (สำนักงานพัฒนาชุมชน: จังหวัดสุพรรณบุรี ๒๕๕๔), หน้า ๒.

^๒ กุลธิดา สิงห์สี และตระกูล มีชัย, “นักการเมืองท้องถิ่นสตรีกรณี ศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลำปาง”การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ ๒, (นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๕), หน้า ๓.

^๓ สีนุ มุ่งดี, “สตรีกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ในอำเภอสарภี จังหวัดเชียงใหม่”, วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่), ๒๕๔๐, หน้า ๑-๒.

เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นร่วมโดยตรง^๔ ซึ่งในประเทศไทย การปกครองท้องถิ่น มีการกระจายอำนาจผ่านองค์กรปกครองท้องถิ่นคือ เทศบาล ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการเมืองท้องถิ่น ก็มีสองมิติเช่นเดียวกับการเมืองระดับชาติ คือมิติของการเมืองภาคตัวแทนและมิติของการเมืองภาค พลเมือง ซึ่งก็คือการเมืองภาคตัวแทนเป็นการเมืองที่ประชาชนเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตน โดยผ่านการเลือกตั้ง ส่วนภาคพลเมืองเกิดขึ้นจากประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการต่อรองกดดัน กับผู้มีอำนาจตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นส่วนช่วยในการพัฒนาการปกครอง ท้องถิ่น^๕ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น แต่ท้องถิ่นจะก้าวหน้าพัฒนาไปได้ที่สำคัญต้องอยู่ที่การสร้าง ประชาสังคมท้องถิ่น มิใช่ปล่อยให้การเมืองท้องถิ่นอยู่ในมือของนักการเมืองเท่านั้น ต้องทำให้องค์กร ปกครองท้องถิ่นมีความคล่องตัวในการรวบรวมฉันทกกำลังประชาสังคมเข้ามาร่วมงานด้วยให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้^๖ ซึ่งวิวัฒนาการของการปกครองส่วนกลางสู่การปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกระจาย อำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้นตามเจตนารมณ์ของรัฐ ในเรื่องการกระจายอำนาจนั้น ต้องการให้คนในท้องถิ่น ได้มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง รัฐบาลจึงกำหนดเป้าหมายเพื่อเพิ่มสัดส่วนสตรีเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองท้องถิ่นมากขึ้นเป็นสอง เท่า ทั้งสมาชิกและผู้บริหารเพื่อความเสมอภาคระหว่างชายหญิงส่งเสริมและเปิดโอกาสให้สตรี ในภาคการเมือง การบริหาร การส่งเสริมสนับสนุนให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งทางตรงและ ทางอ้อม โดยเฉพาะในกระบวนการมีส่วนร่วมที่ถือได้ว่าเป็นหลักการสำคัญของการมีส่วนร่วมคือ ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมประเมินผล^๗ ซึ่งการปกครองท้องถิ่น ในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมเป็นอย่างมาก ซึ่งการที่สตรีเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง มากขึ้นไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สตรีด้วยกันเท่านั้นแต่ยังเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของกลุ่มที่สตรีดูแลด้วยเช่น เด็ก เยาวชน และผู้ด้อยโอกาส เพื่อจะทำการผลักดันนโยบายทางสังคม ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคม เนื่องจากสตรีมีมุมมองลักษณะนิสัยละเอียดอ่อนเข้าใจในปัญหา ความต้องการและสนใจเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของคนทุกกลุ่มต่างจากชายจะให้ความสำคัญในเรื่อง ใหญ่ๆ มากกว่าเช่นระบบโครงสร้างพื้นฐานความเจริญความปลอดภัยต่างๆ การที่สตรีเข้ามามีบทบาท การมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นจะทำให้การพัฒนามีความสมดุลและยั่งยืนตอบสนองความต้องการ ของคนในสังคมและชุมชนท้องถิ่นทั้งหญิงและชายได้อย่างแท้จริง จากเหตุผลดังกล่าวการมีส่วนร่วม ทางการเมืองในทุกระดับจึงจำเป็นที่จะต้องมิตัวแทนของสตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองร่วมกับ ผู้ชายในสัดส่วนที่เท่าเทียมกัน

^๔ สนิท จรอนันต์, ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่น, (กรุงเทพมหานคร: บริษัท สุซุมและบุตร จำกัด๒๕๔๘) หน้า ๕.

^๕ ปธาน สุวรรณมงคล, การเมืองท้องถิ่น : การเมืองของใคร โดยใคร เพื่อใคร, (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดพิมพ์อักษร, ๒๕๕๒), หน้า ๒๑.

^๖ เอนก เหล่าธรรมทัศน์, การเมืองของพลเมือง : สู่สหธรรมใหม่, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คบไฟ, ๒๕๔๕), หน้า ๕๑.

^๗ สมาน รังสิโยภุชฌ์, การบริหารราชการไทยในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต, (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๓๒), หน้า ๑๑-๑๓.

ทัศนคติทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวถึงสตรี ในพระพุทธศาสนานั้นมีความสามารถไม่แตกต่างกันไปกับผู้ชายเพราะความของผู้หญิงนั้น สามารถที่จะบรรลุธรรมได้เช่นเดียวกับผู้ชาย ดังมีพระผู้มีพระภาคได้ตรัสว่า “ดูกรอานนท์ มาตุคามออกบวชจากเรือน ไม่มีเรือน ในพระธรรมวินัยนี้ ก็เป็นผู้สามารถทำให้แจ้งโสดาปัตติผลบ้าง สกิทาคามีผลบ้าง อนาคามีผลบ้าง อรหัตผลบ้าง”^๘ ซึ่งสตรีย่อมมีบทบาทที่เท่าเทียมกับผู้ชายได้เช่นเดียวกันทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยเฉพาะสตรีในยุคปัจจุบันที่สตรีไทยมีบทบาทในสังคม องค์กรดังเช่น สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงเป็นตัวอย่างอันดีในสังคมสังเคราะห์ทั้งหลายเพื่อให้ประชาชนได้อยู่ดีกินดี นอกจากนั้นสตรีไทยก็มีความสามารถและได้รับตำแหน่งสำคัญๆ เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี อธิการบดี คณบดี ในตำบลวังผางมีผู้นำสตรีที่มีความสามารถได้รับตำแหน่งสำคัญต่างๆ ดังนี้แม่บ้านเกษตรกรดีเด่นระดับประเทศ สตรีดีเด่นระดับจังหวัด ผู้หญิงเก่งสาขาผู้นำท้องถิ่นระดับจังหวัด แม่ดีเด่นระดับจังหวัด ปลัดเทศบาล ผู้หญิง และผู้ใหญ่บ้านผู้หญิงในการบริหารงานในท้องถิ่น ซึ่งทฤษฎีการมีส่วนร่วมไม่ได้จำกัดเฉพาะนักคิดนักทฤษฎีตะวันตกเท่านั้น ในทางพระพุทธศาสนาได้ปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยเฉพาะหลักอภิปรายธรรม หมายถึง หลักธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียวสำหรับหมู่ชนหรือผู้บริหารบ้านเมืองประกอบด้วย ๑.หมั่นประชุมกันเนืองนิตย์ ๒.พร้อมเพรียงกันประชุม พร้อมเพรียงกันเลิกประชุม พร้อมเพรียงกันทำกิจที่พึงทำ ๓.ไม่บัญญัติสิ่งที่ไม่ได้บัญญัติไว้ ไม่ล้มล้างสิ่งที่บัญญัติไว้ ๔.เคารพนับถือผู้ใหญ่ ๕.ไม่ข่มเหงล่วงเกินสตรี ๖.เคารพสักการบูชาเจดีย์ ๗.จัดให้ความอารักขาคุ้มครองป้องกันอันชอบธรรม ซึ่งหลักอภิปรายธรรม ๗ ประการนี้^๙ พระพุทธเจ้าทรงตรัสแสดงแก่เจ้าวัชชีทั้งหลายผู้ปกครองรัฐโดยระบอบสามัคคีธรรม

ตำบลวังผางได้พัฒนาการเป็นสุขาภิบาลมีสภาพสมควรยกฐานะเป็นสุขาภิบาล ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๘ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ สุขาภิบาลวังผางได้รับการยกฐานะเปลี่ยนจากสุขาภิบาล เป็นเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกาเล่มที่ ๑๑๖ ตอนที่ ๙ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒^{๑๐} จากอดีตและปัจจุบันผู้วิจัยที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานสตรีและได้ร่วมดำเนินงานร่วมกับทางเทศบาลตำบลวังผาง พบว่า สตรีในตำบลวังผางยังมีการดำเนินกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างน้อย เช่น ร่วมเป็นคณะกรรมการของหมู่บ้าน ร่วมประชุมโครงการกับเทศบาลร่วมเป็นกรรมการส่งเสริมบทบาทสตรี ร่วมรับผลประโยชน์จากการดำเนินการของเทศบาล และร่วมตรวจสอบการดำเนินงานของเทศบาล

^๘ วิ.จุ.(ไทย) ๗/๔๐๓/๓๑๘.

^๙ พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต), *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม*, พิมพ์ครั้งที่ ๑๒, (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖) หน้า ๒๘๙.

^{๑๐} กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลตำบลวังผาง, *แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐*, (งานทะเบียนราษฎร สำนักท้องถิ่น เมษายน, ๒๕๕๗), หน้า ๑-๔.

ดังนั้นแล้วผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนในด้านการมีส่วนร่วม ๔ ด้านดังนี้ ๑) ร่วมวางแผน ๒) ร่วมดำเนินการ ๓) ร่วมรับผลประโยชน์ ๔) ร่วมประเมินผล ว่ามีปัจจัยอะไรที่จะทำให้สตรีได้รับการยอมรับจากชุมชนมากขึ้นในการร่วมพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น รวมถึงบทบาททางการเมืองในกิจกรรมต่างๆ ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นตลอดจนแนวทางแก้ไขปัญหาและการให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาศักยภาพของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง ในภายหน้า

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๒.๔ เพื่อนำหลักการบริหารนิยธรรมมาประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนอยู่ใน ระดับใด

๑.๓.๒ เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีความแตกต่างกันอย่างไร

๑.๓.๓ แนวทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนเป็นอย่างไร

๑.๓.๔ การประยุกต์ใช้หลักการบริหารนิยธรรมกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนเป็นอย่างไร

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรี ในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมแนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จากแนวคิดของสมาน รัชสิโยภฤกษ์^{๑๑} ซึ่งประกอบด้วย ๔ ด้าน ดังนี้ ๑) ร่วมวางแผน ๒) ร่วมดำเนินการ ๓) ร่วมรับผลประโยชน์ ๔) ร่วมประเมินผล

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

๑) ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือปัจจัยส่วนบุคคลของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา อาชีพ และรายได้

๒) ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผางกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นกับเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ประกอบไปด้วย ๔ ด้าน คือ ๑) ร่วมวางแผน ๒) ร่วมดำเนินการ ๓) ร่วมรับผลประโยชน์ ๔) ร่วมประเมินผล

๑.๔.๓ ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ สตรีที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน ที่สิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๓,๒๕๑ คน^{๑๒}

ผู้วิจัยได้กำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informants) ซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน ๙ รูป/คน

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านเหล่าแมว หมู่ที่ ๒ บ้านเหล่าปางเสือ หมู่ที่ ๓ บ้านท่าลี่ หมู่ที่ ๔ บ้านวังผาง หมู่ที่ ๕ บ้านดงหลวง หมู่ที่ ๖ บ้านเวียงหนองล่อง หมู่ที่ ๗ บ้านวังหมื่น หมู่ที่ ๘ บ้านดงเหนือ หมู่ที่ ๙ บ้านกลางทุ่ง หมู่ที่ ๑๐ หมู่บ้านดงเจริญ

๑.๔.๕ ขอบเขตเวลา

ใช้เวลาในการศึกษาตั้งแต่ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ – กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมเวลา ๖ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

^{๑๑} สมาน รัชสิโยภฤกษ์, การบริหารราชการไทยในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต, (กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจ, ๒๕๔๓), หน้า ๑๑-๑๓.

^{๑๒} กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลตำบลวังผาง, แผนพัฒนาสามปี ๒๕๕๘-๒๕๖๐, (งานทะเบียนราษฎร สำนักท้องถิ่น เมษายน, ๒๕๕๗), หน้า ๑-๔.

สมมติฐานที่ ๑ สตรี ที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๒ สตรี ที่มีการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๓ สตรี ที่มีอาชีพต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ ๔ สตรี ที่มีรายได้ต่างกันมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การมีส่วนร่วมหมายถึง การที่เทศบาลตำบลวังผางเปิดโอกาสให้สตรีไม่ว่าเป็นกลุ่มบุคคลหรือบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในลักษณะของการร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมประเมินผล ในสิ่งที่มีผลกระทบต่อตนเองหรือชุมชน

๑.๖.๒ การเมืองท้องถิ่นหมายถึง หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น คือเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๖.๓ การมีส่วนร่วมทางการเมืองหมายถึง การเข้าหรือการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองของสตรีในตำบลวังผางด้านต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะมีสิทธิมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองทางเมือง ได้แก่ การร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมรับผลประโยชน์ ร่วมประเมินผล

๑.๖.๔ การมีส่วนร่วมวางแผน หมายถึง การที่สตรีตำบลวังผางได้มีส่วนร่วมในการรับรู้เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนและร่วมวางแผนโครงการ จัดทำงบประมาณร่วมกับเทศบาลฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาทักษะคุณภาพชีวิตของกลุ่มสตรี เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น

๑.๖.๕ การร่วมดำเนินงาน หมายถึง การที่สตรีตำบลวังผางได้ร่วมในกิจกรรมต่างๆ ร่วมดำเนินการในการส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตย การเมืองการปกครอง จัดกิจกรรมรณรงค์การใช้สิทธิเลือกตั้ง จัดทำข้อมูลให้ประชาชนรับทราบ และเข้าใจระบบการเลือกตั้งเตรียมความพร้อมให้แก่ประชาชนอันเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น ส่งเสริมการเลือกตั้งและลงสมัครรับเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่น ร่วมกันทำงานตามนโยบายหรือแผนที่ได้วางไว้ รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของสตรีหรือสนับสนุนให้สตรีเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม

๑.๖.๖ การร่วมรับผลประโยชน์ หมายถึง การที่สตรีตำบลวังผางได้ประโยชน์จากดำเนินโครงการต่างๆ การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โครงการสร้างสิทธิและเสรีภาพในการใช้สิทธิเลือกตั้ง การส่งเสริมให้ประชาชนร่วมพัฒนาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริมความเสมอภาคชายหญิง โครงการรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง

๑.๖.๗ การร่วมประเมินผล หมายถึง การมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำงานของเทศบาล

ถึงการดำเนินงานโครงการกิจกรรม ตรวจสอบโปร่งใสตรวจได้ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ หรือไม่เพื่อประเมินผลว่าสามารถดำเนินการได้ตามแผนที่วางไว้

๑.๖.๘ ประชาชน หมายถึง สตรีผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

๑.๖.๙ หลักอปธานิยธรรม หมายถึงหลักธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อมเป็นไปเพื่อความเจริญ ฝ่ายเดียวสำหรับหมู่ชน หรือผู้บริหารบ้านเมือง ประกอบด้วย

๑. การประชุมกันเป็นนิตย
๒. การประชุม หรือเลิกประชุมอย่างพร้อมเพียงกัน
๓. การไม่บัญญัติ หรือไม่ลั่นเลิกข้อบัญญัติตามใจชอบ
๔. การเคารพนับถือเชื่อฟังผู้ใหญ่ หรือผู้บังคับบัญชา
๕. การให้เกียรติ คุ่มครองสิทธิสตรี และเด็ก
๖. การอนุรักษ์โบราณสถาน และส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม
๗. การส่งเสริมปกป้องอันชอบธรรมต่อพระพุทธศาสนา

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ได้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูนที่มีต่อการเลือกตั้งเกิดแนวคิด วิสัยทัศน์และทัศนคติที่ดี ในการพัฒนาศักยภาพของสตรีในเขตเทศบาลวังผาง

๑.๗.๒ ได้ทราบถึงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ได้ทราบถึงแนวทางเสริมสร้าง ส่งเสริมความรู้ ทักษะเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาความเป็นผู้นำของสตรีในการจัดองค์กรสตรีให้มีประสิทธิภาพกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรี ในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน

๑.๗.๔ ได้ทราบถึงการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา อปธานิยธรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรี ในเขตเทศบาลตำบลวังผาง ให้เกิดความสามัคคีและสร้างเครือข่ายองค์กรสตรีให้เข้มแข็ง

๑.๗.๕ ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นประโยชน์ในการศึกษาพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของสตรีในเขตเทศบาลตำบลวังผาง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน